

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1136

22.12.2024 (135)

Uddannelsen af et ondt geni

af Gerhard Lauck

Del 2

* * * * *

Min mors side af familien havde også sin andel af historier.

Din oldefar var først kommet til Amerika, før han tog din oldemor med. Han tog hende med til en særlig butik for at smage en helt ny madsensation.

Han sagde det til hende: Pust på den, den er varm!

Det gjorde hun.

Alle i butikken grinede. Så smagte hun på den, smilede og slog ham.

Det var is.

* * * * *

Bedstemor råbte til bedstefar, som sad på verandaen, at han skulle komme ind til aftenmad. Men han kom ikke. Så hun sendte mig ud for at hente ham. Jeg så ham sidde der og kigge på tre smukke unge piger, der gik forbi. Jeg sagde det til bedstemor. Hun kom ud og trak ham i øret tilbage ind i huset... Jeg tror aldrig, man

bliver for gammel til at kigge.

* * * * *

Da din far viste sin dyre, splinternye pibe til en af mine onkler, misforstod han det, troede, det var en gave, og takkede ham mange gange. Din far havde ikke hjerte til at sige noget. År senere, da han var død, returnerede familien, som vidste, hvad der var sket, piben. De sagde, at han kun havde røget den om søndagen.

Halvdelen af befolkningen i en lille by i Wisconsin er i familie med min mor. Min oldefar havde seks sønner. Jeg så et gammelt foto af dem og kan bekræfte, at jeg ligner min mors far, Otto, som var født i det gamle land og opkaldt efter Otto Bismarck.

Min familie er tysk på begge sider. Lauck og Hein på min fars side. Preuss og Pahl på min mors side. Lauck-familien går tilbage til hessiske officerer, brødre, der tjente i den amerikanske uafhængighedskrig. Selve navnet "Lauck" går tilbage til oldhøjtysk, som uddøde omkring 1050 e.Kr.

Mange år senere fortalte min mor mig, at to af mine fjerne slægtninge var døde i 9/11. Jeg havde ikke mødt dem, men det havde hun.

Jeg har set fotografier af to andre dobbeltgængere for mig. Desuden havde endnu en dobbeltgænger boet i en barak sammen med mig. Han var endda på min højde! Nogle gange forvekslede andre gæster os to. Jeg legede med tanken om at hyre ham som lokkedue.

At fange kryb

Mine yndlingsbeskæftigelser var at fange haletudser, frøer og skildpadder, klatre i træer og udforske de tilstødende marker og skove. Dyr var - og er stadig (!) - min store kærlighed.

I weekenderne tog min far og jeg ud og fangede skildpadder på "the grade". Eller han tog sig en lur i bilen, mens jeg fangede frøer alene.

En sommer kørte vi to hundredvis af kilometer på *Den Store Slangejagtekspedition*. Selv om jeg var skuffet over ikke at få nogen klapperslanger, var jeg glad for udbyttet: en flot svinenæse, et par blå racere og dusinvis af græsslanger.

Da min mor fandt en af disse slanger, en lillebitte græsslangeunge, i sin seng, blev de forvist til det fri. Heldigvis fandt hun ud af, at min far var den skyldige. Hans djævelske grimasse og mit rædselsslagne blik, da jeg hørte om hendes opdagelse, gjorde løsningen på "hvordan kom den derhen"-mysteriet alt for indly-

sende. Desuden, hvilken dreng ved sine fulde fem ville risikere at miste en perfekt slange på grund af sådan et dumt stunt!

Da vi endelig fjernede olietanken til en gammel ovn fra kælderen (hvor den havde siddet under det gamle kulfyr), skar jeg den midt over på langs med en mejsel og en forhammer. Det var tidskrævende og larmende (!), men jeg endte med en skildpaddetank i en god størrelse.

Som dreng og endda som teenager elskede jeg at læse i felthåndbøger om dyr. Jeg kunne endda identificere mange underarter.

Ikke overraskende havde vores familie en bred vifte af kæledyr gennem årene. De omfattede frøer, tudser, haletudser, fisk, salamandere, salamandre, fugle, egern, kaniner, vaskebjørne, høns, katte og hunde.

Jeg ville være nødt til at ofre flere træer for at kunne liste alle arter, underarter og racer.

Vores garager har været hjemsted for vildkatte, ræve og ugler foruden flere katte, end der bor mennesker i nogle af byerne her omkring.

Det er nok at sige, at jeg altid har elsket dyr.

Jeg var et militaristisk barn

Jeg kunne godt lide at tegne billeder af kampe mellem kampvogne og flyvemaskiner. Instinktivt valgte jeg nationale insignier, som ikke ville udgøre en "interessekonflikt". Jeg ville ikke fornærme nogen af mine slægtninge. Heller ikke selv om de havde kæmpet på den "forkerte side".

Mine kampe med små plastiklegetøjssoldater varede i timevis. Nogle gange inddrog jeg dyr, og i så fald var dyrene altid hovedpersonerne, og de menneskelige soldater var antagonisterne.

Jeg byggede et formidabelt fort komplet med underjordisk tunnel. Tunnelen var en stor hjælp til at blive beskidt. Når alt kommer til alt, ved enhver lille dreng, der er sit salt værd, at man ikke kan have det sjovt, hvis man ikke bliver god og beskidt.

Kamptræningen omfattede brug af håndlavede træsværd og skjolde. Jeg kæmpede rutinemæssigt mod tre børn på samme tid og vandt.

Jeg blev også en spirende *militarist*!

En børnebog om berømte slag i verdenshistorien gjorde et stærkt indtryk på mig. Militærhistorie blev en af mine store interesser ved siden af dyr.

Min far købte en udgave af en amerikansk hæruniform i børnestørrelse til mig. Jeg fik mine forældre til at indgrave mit navn og min "rang" som "kaptajn". Da den blev slidt op, fik jeg en ny. På det tidspunkt var jeg allerede "general".

Naturligvis kunne jeg godt lide at have den på, når jeg "legede hær".

"Fjenden" havde givet mig øgenavnet "General Doolittle". De kendte åbenbart ikke deres historie og syntes bare, at navnet var morsomt.

Disse hære bestod ikke af "venner", der bare delte sig op i "hold" for at "spille et spil". Vi så os selv som "soldater", der "kæmpede en krig" mod "fjenden" om omstridt territorium.

Vores kamp bestod i at bombardere modstanderens hær med jordklumper. Denne begrænsede krigsførelse resulterede i en smule smerte, men ingen alvorlige skader.

At kaste med sten blev derimod set skævt til. Det kunne sammenlignes med en overtrædelse af Genève-konventionen.

Vi havde aldrig nogen intention om eller ønske om at påføre "fjenden" alvorlig skade! Disse "hære" var hverken "bander" eller "hold". De var noget midt imellem.

Jeg fornemmer meget mere end blot en leg i disse børnehære, nemlig sociologiske, måske endda antropologiske forgreninger.

Som veteran fra mange kampe havde jeg udviklet en vis evne til at undvige disse projektiler. Desværre var jeg en dårlig skytte.

Slaget endte som regel med en gloriøs sejr. Jeg angreb direkte på fjenden og udholdt smerten ved at blive ramt af en fuld salve. De ville flygte i rædsel.

Især én kampagne er et godt eksempel på vores mentalitet.

En dag opdagede vi en mærkelig træflåde, der flød i en lille dam i det "ingenmandsland", der ofte fungerede som vores slagmark. Det var tydeligvis en fjendtlig indtrængen! Vi stablede sten på den for at få den til at synke. Så smadrede vi flasker på stenene, så det knuste glas ville gøre det sværere for fjenden at bjærge sit fartøj.

Nogle dage senere opdagede vi en fjendtlig patrulje, der forsøgte at bjærge den. Vi angreb, og de flygtede. Bortset fra en stakkels djævel. Han var klatret op i et træ, der hang ud over dammen. Nu holdt han fast i en gren med den ene hånd, mens han kæmpede med et sværd mod en af mine mænd med den anden. Jeg var imponeret over den fjendtlige soldats mod.

Hvad skal vi gøre? Situationen så farlig ud. Ingen ønskede, at nogen på nogen af siderne skulle komme alvorligt til skade. Men det var uden fortilfælde, at man indførte våbenhvile, selv midt i en ophedet kamp.

Jeg beordrede mine mænd til at trække sig tilbage. Fjendens kommandør forstod, hvad jeg gjorde og hvorfor, så han forsøgte ikke at drage fordel af vores ridderlighed. I stedet råbte han til sin afskårne soldat, at han skulle løbe gennem det hul, som jeg med vilje havde ladet opstå. Han forstod det og gjorde det.

Da der var gået noget tid, mødte jeg tilfældigvis den modige tidligere fjende under fredelige omstændigheder. Vi blev venner.

Første gang han tog mig med over til sit hus for at lege, stoppede han foran indgangen, vendte sig mod mig og sagde: "Du må ikke fortælle min mor, at du er protestant. Hun siger, at alle protestanter er svin og vil ikke lade mig lege med dig." Flere år senere fandt jeg ud af, at hans mors egen religiøse gruppe, katolikkerne, blev betragtet som en "minoritet" på nationalt plan. Det var den ikke i det område.

Min far tog sine sønner med ud at campere, fiske og sejle i kano. Da vi var gamle nok, lærte han os også at håndtere skydevåben og tog os med på jagt.

Da han først begyndte at vise os drenge, hvordan man bruger en pistol, blev min mor meget bekymret. Hendes far sagde til hende: *Du skal ikke bekymre dig! Han skal nok lære dem det på den rigtige måde!*

Min træning foregik sådan her.

Det *første år*, jeg gik på jagt, havde jeg et haglgevær *uden lås*. Bare for at lære, hvordan man er sikker, når man krydser hegnet og den slags.

Det *andet år* fik jeg bolten. Men ingen patron! Hver gang jeg ville skyde, måtte jeg bede min far om en patron.

Det *tredje år* havde jeg både bolt og patroner.

Selvfølgelig var både mit haglgevær og min riffel enkeltskudsvåben. De kostede henholdsvis \$20 og \$30. Nye, ikke brugte.

Senere byttede vi våben. Da han fik forlænget skæftet, tog han ikke højde for vintertøjet. Han foretrak også den lettere vægt af min enkeltskuds. Jeg kunne godt lide, at den dobbeltløbede havde mindre rekyl.

Mange år senere bad en ven, en tidligere politimand, om at se min nye revolver. Jeg tog revolveren op af skuffen, åbnede cylinderen, fjernede kuglerne, lagde kuglerne tilbage i skuffen, vendte revolveren, så den ikke pegede på nogen, og så holdt jeg den fladt på min håndflade med cylinderen stadig åben og tilbød ham den. - Det imponerede ham.

Her er en advarende historie: På trods af alle sine sikkerhedsforanstaltninger var min far tæt på at skyde hovedet af sig selv, da hans haglgevær gik af og skød et hul gennem taget på bilen! Han påpegede dette faktum over for mig som en påmindelse om, hvor farlige våben er. Og hvor vigtigt det er altid at være ekstra, ekstra, ekstra forsigtig!

"Mandfolket" rejste gentagne gange hele vejen til Canada på tre ugers kanoture. Vi var så langt ude, at der ikke var nogen veje eller andre tegn på civilisation. Vi var nødt til at padle kanoen over en sø, "portage" over en grusvej til den næste sø og gentage proceduren.

De følgende historier stammer alle fra disse canadiske kanoture.

På en tur, før jeg begyndte at komme med, fik en af mine brødre et sår på tåen. Besætningen, som omfattede andre voksne venner af familien, havde ikke tid til at få ham tilbage til civilisationen. Så de drak ham fuld i whisky, steriliserede en bajonet i ilden, fik tre voksne mænd til at sidde på hans bryst ... og så skar min far en del af hans tå af med bajonetten.

Min far var den officielle læge. Han sagde, at hans egen far altid fulgte de samme to trin, når han behandlede en mindre skade. Først spurgte han, hvad der var sket. Dernæst lagde han tyggetobak på såret. Med sådan en uddannelse er jeg overrasket over, at han ikke blev en berømt kirurg i stedet for ingeniør!

De sværger på, at han alligevel formåede at løfte sin krop 15 cm op fra jorden. Og at folk 30 km væk på den anden side af søen senere hævdede, at de kunne høre hans skrig.

Jeg er glad for, at jeg ikke var med på netop denne tur. Jeg blev anset for at være for ung til at komme med på de første par ture.

* * * * *

Vi havde fundet en forladt skovfogedhytte med brændeovn af støbejern og et udhus. Det blev vores basislejr.

Min far havde lavet en aftale med sine sønner: *Jeg køber alt, hvad I har lyst til at spise, men I skal bære det!* - Vi ødelagde vores rygge, men vi spiste som konger.

På portagen bar min bror en kano og en rygsæk oveni. Han følte, at han var en ret sej fyr.

Så hørte han fodtrin, der nærmede sig hurtigt bagfra.

Det næste, han så, forbløffede og imponerede ham.

Nogen skød forbi ham. Han løber. Med en kano og to rygsække: en på brystet og en på ryggen...

Det var en kvinde!

Da han talte med hende for enden af portagen, fandt han ud af, at hun var professionel danser.

Jeg havde en lignende oplevelse mange år senere. Jeg var en ung mand, der udførte tungt arbejde. Min forgænger havde været 65 år gammel.

* * * * *

Hold op med at brokke dig over de forbandede myg! Jeg kan ikke mærke nogen stikke mig. Du finder bare på det, fordi du ikke vil bære kanoen længere!

Sådan råbte min far irriteret til en af mine brødre.

Men da det blev hans tur til at bære kanoen, fik han sandheden at vide. Myggene havde sværmet under kanoen. De angreb nådesløst den stakkels djævel, der bar den. Han havde hænderne fulde og kunne ikke slå dem.

* * * * *

Mens jeg stadig var dreng, overvejede jeg at skrive dagbog. Men jeg besluttede mig for ikke at gøre det. Jeg tænkte, at de mest interessante ting i mit liv *allerede* var sket.

Det betyder ikke, at jeg ikke tænkte på fremtiden. Jeg lavede en aftale med min far. Når jeg var gammel nok, skulle vi flytte til den canadiske vildmark og blive pelsjægere. Da han var ingeniør, ville han fortælle mig, hvordan jeg skulle bygge vores bjælkehytte. Jeg ville betale ham med whiskey og cigarer.

* * * * *

En dag gjorde regeringen brug af ekspropriation til at købe noget af vores jord billigt til en motorvej. Da bulldozerne begyndte at hærge vores frugtplantage, greb jeg min bue og pil og løb hen til døren. Jeg havde alle intentioner om at forsvare mit hjem! Mine forældre stoppede mig. De var nødt til at låse mig inde på mit værelse.

Til sidst havde vi en motorvej, der løb gennem vores baghave. Tingene var ikke de samme efter det. Jeg tænkte ikke over det dengang, men jeg er sikker på, at det i høj grad reducerede vores hjems gensalgsværdi.

Så skiftede min far karriere, og vi flyttede væk.

Pre-Teen og Teen

Jeg er vokset op (resten af vejen) i Vesten. Det er her, jeg har tilbragt halvdelen af mit liv.

Jeg kunne klappe en hest på naboens ranch ved blot at gå hen til kanten af min have og række hånden over hegnet. Som alle andre håbefulde unge cowboys tilbragte jeg meget tid udendørs. Men jeg kunne også godt lide at *læse bøger*.

Min familie var stor. Men det samlede antal grader, som dens medlemmer havde, var endnu større. Mens jeg stadig gik i folkeskolen, begyndte min far at lære mig nogle meget basale matematiske begreber.

Min far blandede ofte sine børn sammen. Han kaldte dem ved det forkerte navn. Det irriterede altid min mor. Men han påstod, at det hele var hendes skyld. Hun

havde trods alt insisteret på at give dem navne. Han ville bare give dem numre. Ligesom den berømte detektiv Charlie Chan.

Desuden blev drenge ofte opkaldt efter onkler i min familie. Da min bedstefar blev begravet, puffede min far til sin bror og pegede på en nærliggende, men meget gammel, gravsten. På den stod de samme navne som de tre brødre! Hans navn stod øverst. Fra da af ville han fortælle dem det: *Husk, at jeg er den øverste mand på gravstenen!*

Men få ikke det forkerte indtryk! Min familie var meget "folkelig". Hvis du havde mødt min far, ville du snarere have troet, at han var en *ranchejer* end en *universitetsprofessor*. Han kom lige så godt ud af det med viceværten som med de andre professorer. Muligvis bedre!

Mange år senere købte FW en riffel af denne forvalter. Han havde selv lavet riflen og endda givet den et navn: "Old Meat On The Table". Min far tog hen til en skydebane for at teste dens præcision. Han affyrede tre skud mod et mål lidt over 100 meter væk. De var grupperet så tæt, at man kunne *dække alle tre skudhuller på samme tid med en mønt!* - Naturligvis ventede han ti minutter mellem skudene for at give løbetid til at køle af.

Jeg lærte skak, mens jeg stadig var dreng. Jeg ville ikke engang forsøge at sætte modstanderen skakmat, før jeg havde gjort to ting. For det første at tage hver eneste af hans brikker. For det andet brugte jeg mine resterende bønder til at få min dronning og begge slotte tilbage. Det er klart, at dette overkill var både grundigt og ineffektivt.

En af mine brødre forbløffede alle ved at besejre en meget dygtig skakspiller inden for fem minutter. Han brugte sit foretrukne lynhurtige dronningeangreb. Hans modstander havde for travlt med at gennemføre en kompliceret plan til at lægge mærke til det.

I gymnasiet spillede jeg meget skak. Næsten altid med universitetsstuderende og professorer. Som regel vandt jeg to ud af tre partier. Jeg slog min far i de sidste tre partier, vi spillede. Så mistede jeg interessen for skak. Det var for statisk. Rigtig gode spillere var nødt til at lære gamle træk fra skakbøger udenad. Det var ikke noget for mig.

Min far grinede sidst. Han hentede et skakgeni ind for at give mig en ordentlig omgang. På det tidspunkt var jeg også syg som en hund med en leverinfektion. I månedsvis levede jeg af te, ristet brød uden smør og æg. Det tog mig måneder at komme mig helt. Så meget for en *fair kamp!*

Bagefter forklarede han mig, at der er tre niveauer af skakspillere.

Spilleren på *første* niveau har, ligesom ham, *ingen strategi*.

Spilleren på *andet* niveau, som mig, har *én strategi*.

Spilleren på *tredje* niveau, nemlig skakgeniet, har *flere strategier*. Han re-

vurderer hele situationen efter hvert eneste træk. Derefter vælger han den bedste strategi. (Hvis en spiller på niveau to forsøger at gøre dette, er det sædvanlige resultat kaos).

I et stykke tid spillede familien stadig kort. Men de lokale kendte ikke de spil fra den gamle verden, som vi kendte, så vi havde ingen andre at spille med.

Min far meldte os alle sammen til et dansehold. Vi lærte foxtrot og vals. Det var ikke nyttigt for os unge mennesker. (Vi havde allerede lært squaredance i folkeskolen).

Ungdomsårene var nok hverken sværere eller lettere for mig end for nogen anden. Men den var anderledes. Der var ikke noget "teenageoprør". Min familie og mine etniske bånd gjorde mig immun over for "gruppepres". Jeg var en outsider. Mine standarder var simpelthen anderledes.

Min far sagde engang til mig: *Hverken din bedstefar eller jeg havde en særlig høj mening om vores egen [respektive] generation. Du er på samme måde.* - Det var hverken foragt eller arrogance... Mange år senere hørte jeg en russisk aristokrat i eksil sige stort set det samme.

I stedet for at sige: *Hvis de andre børn sprang ud fra en klippe, ville du så gøre det samme!*, ville mine forældre sige: *En god tysker springer ikke ud fra en klippe!* - Det var meget effektivt!

Jeg havde allerede lært ikke at vise svaghed eller smerte. Det opmuntrede kun mine plageåndere. Mens jeg stadig gik i gymnasiet, tog jeg det et skridt videre. Jeg udførte to eksperimenter i psykologi.

I det første eksperiment holder jeg en modstander på kanten mellem at slå mig og trække sig tilbage. Jeg opretholder denne balance ved at veksle mellem provokerende og forsonende bemærkninger.

I det andet eksperiment lod jeg, som om jeg troede, at han faktisk bare var venligt drilleri. I første omgang forvirrede det modstanderen. Derefter gjorde det ham mere irriteret, da han forsøgte at forklare sin egentlige negative hensigt. Til sidst indså han, at jeg legede med ham. I stedet for at han fik min ged, fik jeg hans. Det gjorde ham vred. Jeg havde kastet angrebet tilbage på angriberen uden at bruge hverken magt eller negativt sprog. Det glædede mig af praktiske, etiske og endda æstetiske grunde.

Jeg kunne godt lide min journalistklasse i gymnasiet. For det første var læreren køn. For det andet kunne jeg godt lide at skrive.

Engang inviterede jeg en lærerstuderende til dans. Det var ikke en kinky sex-ting. Jeg relaterede bare mere til folk på hendes alder (og ældre) end til min egen aldersgruppe. Desuden var hun smuk, og hendes ben så godt ud i en mininederdel.

Mange år senere mødte jeg en ung kvinde, som havde gjort noget lignende.

Bortset fra at det i *hendes* tilfælde var en kinky sex-ting. Det viser vel bare, at piger modnes hurtigere end drenge. Og er dygtigere til at få, hvad de vil have.

Jeg opdagede en professionel undersøgelse designet til at måle politiske og sociale synspunkter. Hele klassen tog den, og jeg brugte en hel del tid på tabulering og analyse.

Det interessante ved denne undersøgelse var, at den ikke var endimensionel, dvs. en *linje*. Den var todimensionel, dvs. et *plan*. Der var en *x*-akse og en *y*-akse! Koordinaterne for de traditionelle ideologier blev vist. Konservativer og kommunister var langt fra hinanden på "x-aksen", men tæt på hinanden på "y-aksen". Liberale og fascister var langt fra hinanden på "y"-aksen, men tæt på hinanden på "x"-aksen.

Det illustrerer de til tider besynderlige ligheder mellem ellers radikalt forskellige ideologier. (Mine egne koordinater var langt væk fra alle andres).

Derudover observerede jeg senere i en etikklasse på universitetet, at to mennesker kan give det samme svar af to helt forskellige grunde. Det ville være ekstremt unøjagtigt at slå dem sammen i den samme kategori.

Her er et eksempel.

Min professor i etik på universitetet fortalte om sit eget etiske dilemma til klassen.

I de sidste dage af Anden Verdenskrig var jeg en ranglet ung løjtnant. Min hjelm var for stor til mit hoved. Jeg fik til opgave at tage en jeep over til de tyske linjer og forhandle om deres overgivelse. Jeg tog et par mænd med mig.

Da min jeep nåede de tyske linjer med et hvidt våbenhvileflag, gav SS-mændene mig en smart hilsen. Lidt længere nede ad vejen mødte vi lastbiler, der blev kørt af tyske soldater. På ladet af lastbilerne var der noget, der lignede koncentrationslejrfanger.

Lige efter at vi var ude af syne, hørte vi maskingeværild. Vi tænkte, at det nok var tyskerne, der dræbte fangerne. Vi diskuterede, om vi skulle vende om og forsøge at hjælpe dem.

Jeg besluttede mig for ikke at gøre det. Jeg tænkte, at de få af os i jeepen nok ikke kunne redde dem alligevel. Men hvis vores mission med at arrangere overgivelsen ikke blev udført, ville kampene måske blive genoptaget, og mange flere mennesker ville blive dræbt.

Gjorde jeg det rigtige?

Da jeg mødte ham på gangen efter timen, trøstede jeg ham: *Jeg synes, du gjorde det rigtige. Det ville have været en skam, hvis flere SS-mænd var kommet til*

skade!

Et øjeblik havde han et forundret udtryk i ansigtet. Så smilede han. Måske gik det op for ham, hvem der havde sagt det til ham.

Gymnasiet kedede mig. Jeg forsøgte altid at lave mine lektier færdige i læsesalen. På den måde havde jeg mere tid til at læse bøger på universitetsniveau om aftenen. Mest filosofi, historie og lidt politik. Æreslisten var en selvfølge.

Takket være sommerskolekurser kunne jeg springe mit sidste år over.

Jeg afsluttede et semesterkursus på tre dage, tog prøven på den fjerde dag og fik et "A".

Mens jeg stadig gik i gymnasiet, fulgte jeg et universitetskursus i, hvordan man spiller på aktiemarkedet. Jeg gjorde det også. Det første år var jeg opmærksom og tjente penge. Det andet år lyttede jeg bare til min børsmægler og tabte dem. I det mindste fik jeg imponeret de andre studerende.

Jeg tilbragte en sommer med min far, da han arbejdede for NASA på rumfærgen. Vi boede i et lejlighedskompleks lige ved siden af universitetet. Jeg kunne godt lide at hænge ud ved swimmingpoolen. Jeg spillede skak og kiggede på de smukke unge bikiniklædte piger. Nogle gange spillede de skak med mig. Men de ville "snyde". Nemlig bøje sig ind over skakbrættet for at forsøge at distrahere mig med deres kavalergang. Det var *halvt* vellykket. Ja, jeg kiggede. Nej, jeg lod dem ikke vinde.

Nomineringen til et af de amerikanske militærakademier var en fjer i hatten for mig. Men ærligt talt tror jeg, at det i høj grad skyldtes familieforbindelser og Vietnamkrigens upopularitet. Mine forældre var på fornavn med kongresmedlemmer, senatorer og guvernører, som af og til kom forbi vores hus.

Da jeg kom ind på hans kontor, kiggede militærlægen, der skulle undersøge mig i forbindelse med min nominering til et amerikansk militærakademi, på mig og sagde: *Du er fra en militærfamilie, er du ikke?* - Jeg vidste ikke helt, hvad jeg skulle svare. På den ene side, ja, der har været mange soldater i min familie. På den anden side var de fleste af dem et par generationer tilbage ... Desuden er min familie meget "demokratisk" i den forstand, at vi ofte har slægtninge, der kæmper på *begge sider* i en krig!

Selvom jeg havde forskellige interesser, var der intet, der tiltalte mig som *karriere*. Jeg gik på det statslige universitet i to år for at blive betragtet som "uddannet" efter europæiske standarder. Men i stedet for at tage en uddannelse, tog jeg kun de kurser, jeg kunne lide eller fandt nyttige. Og det inkluderede ikke business.

Jeg havde nok point i mit hovedfag i fremmedsprog til en bachelorgrad, men ville have været nødt til at tage to år mere med "ingenting-kurser" for at få en. Jeg så ingen mening i det. De kurser, jeg kunne lide, omfattede filosofi og kreativ

skrivning.

Det bedste ved college var selvfølgelig at kysse med min kæreste.

Dengang var det faktisk muligt, og ikke ualmindeligt, for en studerende at arbejde sig igennem college *uden* lån eller stipendium! Det var det, jeg gjorde.

Jeg har ondt af nutidens studerende!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFGABENORGANISATION
Heft 1005 19.06.2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idioten von Moskau, Venedig, Venedig und Venedig haben nicht ausgereicht, das Kalte die grüne Idee vom hell gelben Hitler Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalisten und andere arbeitsfähige Volk- und Kampfbewegungen sollen Schüler an Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Völker des hochentwickelten Völkertum sind heute auch viel stärker als in der Vergangenheit.

Der russische Gigant ist also dabei, die Völkermord - gegen alle weißen Völker () - zu befehlen. Seine Mittel und Erfindungen, Überlebens- und Kampfmittel.

Die "Jude" oder "Jude" ist in "Walden" oder in "Walden", aber Propagandamittel bewahrt oder auf einem Nationalistischer anderer Art. Jeder Nationalist hat seine Pflicht!

Paul Hitler
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly
Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden (www.movingthescene.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om en ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de fleste ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER
Number 176 (133) Founded 1975 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His victims are non-White immigrants, culture destruction, and race-mixing.

Whether "Jude" or "Jude", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Paul Hitler
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

John Strickland Der Bittere Pflanz Book

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Reinhold Kellmann

Hitler in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!